

شرکت مدیریت منابع آب ایران

تولید دانش بنیان اشتغال آفرین

فرهنگی و دینی دیرخانه سورای منطقه ۳ کشور

اصفهان - یزد - قم - مرکزی - لرستان - بهمان - کرمانشاه

به مناسبت دهه فاطمیه، ایام شهادت حضرت فاطمه زهرا (س)
و با هدف ترویج سیره اهل بیت عصمت و طهارت (ع) در بین
همکاران، همسر و فرزندان کارکنان برگزار می کند.

مسابقه بزرگ یاس نبوی

خطبه فدکیه حضرت زهرا (س) و حدیث شریف کساء

..... نحوه شرکت در مسابقه

همکار و همسر همکار به صورت ارسال پاسخنامه تستی

فرزندان همکاران در مقطع ابتدائی ارسال نامه یا دلتوشته به حضرت زهرا (سلام الله علیها) با موضوع :

(اگر در زمان شما بودم حتماً حضرت علی (ع) را یارک می کردم همچنان که الان رهبرم سید علی را یارک می کنم)

فرزندان همکاران در مقطع متوسطه اول ارسال فیلم کوتاه از خطبه خوانی خطبه فدکیه (حداقل ۳ دقیقه) و (حداکثر ۵ دقیقه)

فرزندان همکاران در مقطع متوسطه دوم ارسال خلاصه نویسی خطبه فدکیه

..... به پنج نفر از برگزیدگان "در هر رده سنی" هدایای ارزنده ای تقدیم خواهد شد

مهلت ارسال پاسخنامه: ۷ دی ماه ۱۴۰۱

از طریق پیام رسان های ایتا و بله به شماره

۰۹۱۸۳۶۴۸۰۶۶

اعلام نتایج مسابقه : ۲۰ دی ماه ۱۴۰۱

دیرخانه سورای فرهنگی و دینی منطقه ۳ کشور

(اصفهان - یزد - قم - مرکزی - لرستان - بهمان - کرمانشاه)

خطبه فدکیه حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها)

(مقدمه متولیان برگزاری مسابقه)

به نام خالق یاس و به یاد بارانی که بر پژمردگی اش خواهد بارید
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله برای هدایت مردمان پس از خویش به فرمان الهی در جای جای جاده ی تبلیغ و رسالت،
پرده از کمال ها و فضیلت های امیرالمؤمنین علیه السلام براداشته و دانش های الهی خود را به او سپرده است .
هم چنین در هر زمان و مکان، او و فرزنداناش را به عنوان اوصیای خود معرفی نموده و به دستور پروردگار، نام و
وصف هر یک را به روشنی و بدون هیچ ابهامی بازگو فرموده اند.
اما افسوس که سیر تاریخ همیشه نشان گر توطئه های مخالفان راه راستین است؛ اینان از همان ابتدا که هنوز مراسم
غسل و تدفین پیامبر صلی الله علیه و آله انجام نشده بود با رأی خود، خلیفه را تعیین کردند. این حکومت در حالی
شکل گرفت که از حج واپسین رسول خدا صلی الله علیه و آله و مراسم غدیر خم بیش از هفتاد روز نگذشته بود.
آه و افسوس که تنها اندکی بعد، نه تنها بی وفایی کردند بلکه بر عزیزترین یادگاران نبی صلی الله علیه و آله تاختند و
آشیان وحی را به آتش کشیدند، هدیه و نَحله ی پیامبر صلی الله علیه و آله را از حضرت زهرا سلام الله علیها گرفته و به
استدلال ها و حق ایشان پشت کردند.

مقام عصمت ایشان را نادیده گرفته و بیست و سه سال سفارش رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیر پا گذاشتند!
تنها ده روز پس از رحلت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فدک را که هدیه ایشان به دخت گرامی شان بود،
تصرف کردند.

حضرت فاطمه سلام الله علیها هر چه تلاش کرد، جوابی نشنید؛ پارچه ای بر سر بست، لباسی سراپای
پوشید و با زنان و خدمه و خویشان خود به مسجد رفت و اولین بار از خطابه ی غدیر،
توحید، قرآن، ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام و حق خویش در باره ی فدک دفاع کرد .

منابع خطبه فدکیه :

دلائل الامامه ص ۱۰۹-۱۲۹ * امالی شیخ صدوق ص ۳۸۴ * بحارالانوار ج ۲۹ ص ۳۱۱.

ستایش پروردگار

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أُنْعَمُ وَ لَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أُلْهِمَ وَ الشَّاءُ بِمَا قَدَّمَ، مِنْ عُمُومِ نِعَمِ ابْتِدَائِهَا، وَ سُبُوغِ آلَاءِ أَسْدَائِهَا، وَ تَمَامِ مَنَنِ وَالَاهَا جَمَّ عَنِ الْإِحْصَاءِ عَدْدُهَا، وَ نَأَى عَنِ الْجَزَاءِ أَمْدُهَا، وَ تَفَاوَتْ عَنِ الْإِدْرَاكِ أَبْدُهَا، وَ نَدَبَهُمْ لِإِسْتِرَادَتِهَا بِالشُّكْرِ لِاتِّصَالِهَا وَ اسْتِخْدَمِ إِلَى الْخَلَائِقِ بِاجْزَائِهَا، وَ نَنَى بِالنَّدْبِ إِلَى أَمْثَالِهَا.

وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَلِمَةً جَعَلَ الْإِخْلَاصَ تَأْوِيلَهَا وَ ضَمَّنَ الْقُلُوبَ مَوْصُولَهَا، وَ أَنْارَ فِي الْفِكْرِ مَعْقُولَهَا. أَلْمُتَنَعُ مِنَ الْأَبْصَارِ رُؤْيَاهُ، وَ مِنَ الْأَلْسُنِ صِفَتَهُ، وَ مِنَ الْأَوْهَامِ كَيْفِيَّتَهُ.

خدا را بر نعمت هایش سپاس می گویم و بر توفیقاتش شکر می کنم و بر مواهبی که ارزانی داشته، ثنا می خوانم؛ بر نعمت های گسترده ای که از آغاز به ما داده و بر مواهب بی حسابی که به ما احسان فرموده و بر عطایای پی در پی که همواره ما را مشمول آن ساخته؛ نعمت هایی که از شماره و احصا بیرون است و بخاطر گستردگی در بستر زمان هرگز قابل جبران نیست و انتهای آن از ادراک انسان ها خارج است. بندگان را برای افزایش و استمرار این مواهب به شکر خویش فراخوانده و خلائق را برای تکمیل آن به ستایش خود دعوت نموده و آنان را برای بدست آوردن همانند آنها تشویق فرموده است و من شهادت می دهم که معبودی جز خداوند یکتا نیست. بی مثال است و شریک و مانند ندارد.

این سخنی است که روح آن اخلاص است و قلوب مشتاقان با آن گره خورده و آثار آن در

افکار پرتوافکن شده است. خدایی که رؤیتش با چشم ها غیر ممکن است، و بیان اوصافش

با این زبان، محال، و درک ذات مقدّسش برای عقل و اندیشه ها ممتنع است.

إِبْتَدَعَ الْأَشْيَاءَ لَا مِنْ شَيْءٍ كَانَ مَا قَبْلَهَا، وَأَنْشَأَهَا بَلَاءَ اخْتِدَاءٍ أَمْثَلَهُ امْتَلَأَهَا. كَوَّنَهَا بِقُدْرَتِهِ وَذَرَّهَا مَسِيَّتِهِ، مِنْ غَيْرِ حَاجَةٍ
مِنْهُ إِلَى تَكْوِينِهَا، وَلَا فَائِدَةٍ لَهُ فِي تَصْوِيرِهَا إِلَّا تَثْبِيثًا لِحُكْمَتِهِ، وَتَنْبِيهًا عَلَى طَاعَتِهِ، وَإِظْهَارًا لِقُدْرَتِهِ، وَتَعَبُّدًا لِبَرِيَّتِهِ وَ
إِعْزَازًا دَعْوَتِهِ، ثُمَّ جَعَلَ الثَّوَابَ عَلَى طَاعَتِهِ وَوَضَعَ الْعِقَابَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ، ذِيَادَةً لِعِبَادِهِ عَنْ نِقْمَتِهِ وَحَيَاشَةَ هُمْ إِلَى جَنَّتِهِ؛

موجودات جهان هستی را ابداع فرمود، بی آن که چیزی پیش از آن وجود داشته باشد و همه آنها را
ایجاد کرد، بی آن که الگو و مثالی قبل از آن موجود باشد. آنها را به قدرتش تکوین نمود و به اراده اش
خلق کرد، بی آن که به آفرینش آنها نیاز داشته باشد، یا فایده ای از صورت بندی آنها عائد ذات پاکش
شود. جز این که می خواست حکمتش را از این طریق آشکار سازد و مردم را به اطاعتش دعوت کند.
قدرت بی پایان خود را از این دریچه نشان دهد. خلایق را به عبودیت خود رهنمون گردد. و دعوت
پیامبران را از طریق هماهنگی تکوین و تشریع قوت بخشد. سپس برای اطاعتش پاداش ها مقرر
فرموده و برای معصیتش کیفرها، تا بندگان را بدینوسیله از خشم و انتقام و عذاب خویش رهایی بخشد
و به سوی باغ های بهشت و کانون رحمتش سوق دهد

سخن فاطمه (سلام الله علیها) در وصف پیامبر (صلی الله علیه و آله)

وَأَشْهَدُ أَنَّ أَبِي مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اخْتَارَهُ وَانْتَجَبَهُ قَبْلَ أَنْ أُرْسَلَهُ، وَسَمَّاهُ قَبْلَ أَنْ اجْتَبَلَهُ، وَاصْطَفَاهُ قَبْلَ أَنْ ابْتَعَنَهُ إِذِ الْخَلَائِقُ بِالْغَيْبِ مَكْنُونَةٌ، وَبَسْتِرِ الْأَهْوِيلِ مَصُونَةٌ، وَبِنَهَائِهِ الْعَدَمِ مَقْرُونَةٌ. عَلِمًا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِمَائِلِ [بِمَالِ] الْأُمُورِ، وَإِحَاطَةً بِحَوَادِثِ الدُّهُورِ، وَمَعْرِفَةً بِمَوَاقِعِ الْمَقْدُورِ. ابْتَعَنَهُ اللَّهُ إِنَّمَا لِلْأَمْرِهِ وَعَزِيمَةً عَلَى إِمْنَاءِ حُكْمِهِ وَإِنْفَادًا لِمَقَادِيرِ حَتْمِهِ. فَرَأَى الْأَمَمَ فَرْقًا فِي أَذْيَانِهَا، عَكْفًا عَلَى نِيرَانِهَا، [و] عَابِدَةً لِّأَوْتَانِهَا مُنْكَرَةً لِلَّهِ مَعَ عِرْفَانِهَا.

و گواهی می دهم که پدرم محمد (صلی الله علیه و آله) بنده و فرستاده اوست؛ پیش از آن که او را بفرستد، برگزید؛ و پیش از آن که او را بیافریند، برای این مقام نامزد فرمود و قبل از بعثتش او را انتخاب نمود، در آن روز که بندگان در عالم غیب پنهان بودند و در پشت پرده های هول انگیز نیستی، پوشیده و به آخرین سر حد عدم مقرون بودند. این، بخاطر آن صورت گرفت که خداوند از آینده آگاه بود و به حوادث جهان احاطه داشت و مقدرات را به خوبی می دانست.

او را مبعوث کرد تا فرمانش را تکمیل کند، و حکمش را اجرا نماید و مقدرات حتمی اش را نفوذ بخشد هنگامی که مبعوث شد، امت ها را مشاهده کرد که مذاهب پراکنده ای را برگزیده اند؛ گروهی بر گرد آتش طواف می کنند و گروهی در برابر بت ها سر تعظیم فرود آورده اند و با این که با قلب خود خدا را شناخته اند، او را انکار می کنند.

فَانَارَ اللَّهُ بِمُحَمَّدٍ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله] ظُلْمَهَا، وَ كَشَفَ عَنِ الْقُلُوبِ بُهْمَهَا، وَ جَلَّى عَنِ الْأَبْصَارِ غُمَمَهَا وَ قَامَ فِي النَّاسِ بِالْهُدَايَةِ وَ أَنْقَذَهُمْ مِنَ الْغَوَايَةِ وَ بَصَّرَهُمْ مِنَ الْعُمَايَةِ . وَ هَدَاهُمْ إِلَى الدِّينِ الْقَوِيمِ وَ دَعَاهُمْ إِلَى الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ، ثُمَّ قَبَضَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ قَبْضَ رَأْفَةٍ وَ اخْتِيَارٍ وَ رَغْبَةٍ وَ إِثَارٍ، فَمُحَمَّدٌ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله] عَنْ [مِنْ] تَعَبِ هَذِهِ الدَّارِ فِي رَاحَةٍ، قَدْ حَفَّ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَبْرَارِ، وَ رِضْوَانِ الرَّبِّ الْغَفَّارِ، وَ مُجَاوَرَةِ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ. صَلَّى اللَّهُ عَلَى أَبِي، نَبِيِّهِ وَ أَمِينِهِ عَلَى الْوَحْيِ وَ صَفِيِّهِ وَ خَيْرَتِهِ مِنَ الْخَلْقِ وَ رِضِيِّهِ، وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ؛

خداوند به نور محمد (صلی الله علیه و آله) ظلمت ها را برچید و پرده های ظلمت را از دل ها کنار زد و ابرهای تیره و تار را از مقابل چشم ها برطرف ساخت. او برای هدایت مردم قیام کرد، و آنها را از گمراهی و غوایت رهایی بخشید و شمهایشان را بینا ساخت و به آیین محکم و پابرجای اسلام رهنمون گشت و آنها را به راه راست دعوت فرمود.

سپس خداوند او را با نهایت محبت و اختیار خود و از روی رغبت و ایثار قبض روح کرد. سرانجام او از رنج این جهان آسوده شد و هم اکنون در میان فرشتگان و خشنودی پروردگار غفار و در جوار قرب خداوند جبار قرار دارد.

درود خدا بر پدرم پیامبر (صلی الله علیه و آله)، امین وحی و برگزیده او از میان خلایق باد و سلام بر او و رحمت خدا و برکاتش.

قرآن، قانون قوم برگزیده

ثُمَّ التَفَتَتْ عَلَيْهَا السَّلَامُ إِلَى أَهْلِ الْمَجْلِسِ وَقَالَتْ: أَنْتُمْ عِبَادُ اللَّهِ نُصِبَ أَمْرُهُ وَنَهْيُهُ، وَحَمَلَهُ دِينُهُ وَوَحْيُهُ، وَأَمْنَاءُ اللَّهِ عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَبَلَاغُهُ إِلَى الْأُمَمِ وَزَعِيمٌ حَقٌّ لَهُ فِيكُمْ، وَعَهْدٌ قَدَمَهُ إِلَيْكُمْ. وَبَقِيَّةُ اسْتِخْلَافِهَا عَلَيْكُمْ: كِتَابُ اللَّهِ النَّاطِقُ، وَالْقُرْآنُ الصَّادِقُ، وَالنُّورُ السَّاطِعُ، وَالضِّيَاءُ اللَّامِعُ، بَيْنَهُ بَصَائِرُهُ، مُنْكَشِفَةُ سَرَائِرُهُ، مُجَلِّبَةُ ظَوَاهِرُهُ، مُغْتَبِطٌ بِهِ أَشْيَاعُهُ، قَائِدٌ إِلَى الرِّضْوَانِ اتِّبَاعُهُ، مُؤَدِّ إِلَى النِّجَاهِ اسْتِمَاعُهُ، بِهِ تَنَالُ حُجُجُ اللَّهِ الْمُنَوَّرَةُ، وَعَزَائِمُهُ الْمَفْسَّرَةُ، وَمَحَارِمُهُ الْمُحَذَّرَةُ، وَبَيِّنَاتُهُ الْجَالِبَةُ، وَبَرَاهِينُهُ الْكَافِيَةُ، وَفَضَائِلُهُ الْمُنْدُوبَةُ، وَرُخْصَةُ الْمُؤَهَّوْبَةُ، وَشَرَائِعُهُ الْمَكْتُوبَةُ.

سپس رو به اهل مجلس کرد و مسئولیت سنگین مهاجران و انصار را بر شمرد و فرمود: شما ای بندگان خدا! مسئولان امر و نهی پروردگار و حاملان دین و وحی او هستید و نمایندگان خدا بر خویشتن و مبلغان او به سوی امت ها می باشید. پاسدار حق الهی در میان شما و حافظ پیمان خداوند که در دسترس همه شماست و آنچه پیامبر (صلی الله علیه و آله) بعد از خود در میان امت به یادگار گذارده؛ کتاب الله ناطق و قرآن صادق و نور آشکار و روشنایی پر فروغ است. کتابی که دلایل روشن، باطنش

آشکار، ظواهرش پر نور و پیروانش پر افتخار. کتابی که عاملان خود را به بهشت فرا می خواند

و مستمعینش را به ساحل نجات رهبری می کند. از طریق آن به دلایل روشن الهی می توان

نائل گشت و تفسیر واجبات او را دریافت و شرح محرمات را در آن خواند و براهین

روشن و کافی را بررسی کرد و دستورات اخلاقی و آنچه مجاز و مشروع است،

در آن مکتوب یافت.

فَجَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشُّرْكِ، وَ الصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ عَنِ الْكِبَرِ، وَ الزَّكَاةَ تَزْكِيَةً لِلنَّفْسِ، وَ نَمَاءً فِي الرِّزْقِ، وَ الصِّيَامَ تَنْبِيهاً لِلْإِخْلَاصِ، وَ الْحَجَّ تَشْيِيداً لِلدِّينِ، وَ الْعَدْلَ تَنْسِيقاً لِلْقُلُوبِ، وَ طَاعَتَنَا نِظَاماً لِلْمِلَّةِ، وَ إِمَامَتَنَا أَمَاناً مِنَ الْفُرْقَةِ [لِلْفُرْقَةِ] وَ الْجِهَادَ عِزاً لِلْإِسْلَامِ، وَ الصَّبْرَ مَعُونَةً عَلَى اسْتِجَابِ الْأَجْرِ، وَ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ مَصْلَحَةً لِلْعَامَّةِ، وَ بَرَّ الْوَالِدَيْنِ وَ قِيَّاهُ مِنَ السُّخْطِ، وَ صَلَّاهُ الْأَرْحَامَ مَنَاماً لِلْعَدَدِ، وَ الْقِصَاصَ حَقّاً لِلدِّمَاءِ، وَ الْوَفَاءَ بِالنَّذْرِ تَعْرِيضاً لِلْمَغْفِرَةِ، وَ تَوْفِيَهُ الْمَكَايِلِ وَ الْمَوَازِينَ تَغْيِيراً لِلْبَخْسِ، وَ النَّهْيَ عَنِ شُرْبِ الْخَمْرِ تَنْزِيهاً عَنِ الرَّجْسِ، وَ اجْتِنَابَ الْقَذْفِ حِجَاباً عَنِ اللَّعْنَةِ، وَ تَرْكَ السَّرِقَةِ إِيجَاباً لِلْعِفَّةِ،

سپس افزود: خداوند «ایمان» را سبب تطهیر شما از شرک قرار داده [است] و «نماز» را وسیله پاکی از کبر و غرور. «زکات» را موجب تزکیه نفس و نموّ روزی. «روزه» را عامل تثبیت اخلاص. «حج» را وسیله تقویت آیین اسلام. «عدالت» را مایه هماهنگی دل ها. «اطاعت» ما را باعث نظام ملت اسلام. و «امامت» ما را امان از تفرقه و پراکندگی. «جهاد» را موجب عزّت اسلام. «صبر و شکیبایی» را وسیله ای برای جلب پاداش حق. «امر به معروف» را وسیله ای برای اصلاح توده های مردم. «نیکی به پدر و مادر» را

موجب پیشگیری از خشم خدا. «صله رحم» را وسیله افزایش جمعیت و قدرت. «قصاص» را

وسیله حفظ نفوس. «وفای به نذر» را موجب آمرزش. «جلوگیری از کم فروشی» را وسیله

مبارزه با کمبودها. «نهی از شرابخواری» را سبب پاکسازی از پلیدی ها.

«پرهیز از تهمت و نسبت های ناروا» را حجابی در برابر غضب پروردگار.

«ترک دزدی» را برای حفظ عفت نفس.

وَحَرَّمَ اللَّهُ الشِّرْكَ إِخْلَاصًا لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ. فَ (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) وَ أَطِيعُوا اللَّهَ فِيمَا أَمَرَكُمْ بِهِ وَ نَهَاكُمْ عَنْهُ، فَإِنَّهُ (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ)؛

و «تحریم شرک» را برای اخلاص بندگی و ربوبیت حق. اکنون که چنین است، تقوای الهی پیشه کنید و آنچنان که شایسته مقام اوست، از مخالفت فرمانش بپرهیزید و تلاش کنید که مسلمان از دنیا بروید خدا را در آنچه امر یا نهی فرموده، اطاعت کنید و راه علم و آگاهی را پیش گیرید چرا که از میان بندگان خدا تنها عالمان و آگاهان از او می ترسند و احساس مسئولیت می کنند.

[فاطمه (سلام الله علیها)، جایگاه خود، پیامبر (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) را بازمی شناساند]

ثُمَّ قَالَتْ: أَيُّهَا النَّاسُ! اْعْلَمُوا أَنِّي فَاطِمَةُ، وَ أَبِي مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله) أَقُولُ عَوْدًا وَ بَدْءًا وَ لَا أَقُولُ مَا أَقُولُ غَلَطًا، وَ لَا أَفْعَلُ مَا أَفْعَلُ شَطَطًا لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ فَإِنْ تَعَزَّوْهُ وَ تَعْرِفُوهُ تَجِدُوهُ أَبِي دُونَ نِسَاءِكُمْ،

سپس فرمود: ای مردم! بدانید من فاطمه ام و پدرم محمد است (که صلوات و درود خدا بر او و خاندانش

باد) آنچه می گویم، آغاز و انجامش یکی است و هرگز ضد و نقیض در آن راه ندارد و آنچه را

می گویم غلط نمی گویم و در اعمالم راه خطا نمی پویم. به یقین، رسولی از خود شما

به سویتان آمد که رنج های شما بر او سخت است و اصرار بر هدایت شما دارد

و نسبت به مؤمنان رئوف و مهربان است. هر گاه نسبت او را بجوید،

می بینید او پدر من بوده است نه پدر زنان شما!

وَأَخَا ابْنِ عَمِّي دُونَ رِجَالِكُمْ، وَلِنِعْمِ الْمَغْزِيُّ إِلَيْهِ (صلى الله عليه وآله). فَبَلَغَ بِالرَّسَالَةِ صَادِعاً بِالنَّذَارَةِ، مَائِلاً عَنْ
مَدْرَجَةِ الْمُشْرِكِينَ ضَارِباً تَبْجَهُمْ، آخِذاً بِأَكْظَامِهِمْ، دَاعِياً إِلَى سَبِيلِ رَبِّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، يَكْسِرُ الْأَصْنَامَ وَ
يَنْكُتُ الْهَامَ، حَتَّى انْهَزَمَ الْجَمْعُ وَوَلَّوْا الدُّبُرَ، حَتَّى تَقَرَّى اللَّيْلُ عَنْ صُبْحِهِ، وَأَسْفَرَ الْحَقُّ عَنْ مَخْضِهِ، وَنَطَقَ زَعِيمُ
الدِّينِ، وَخَرَسَتْ شَقَاشِقُ الشَّيَاطِينِ، وَطَاحَ وَشِيطُ النِّفَاقِ، وَأَنْحَلَّتْ عَقْدُ الْكُفْرِ وَالشَّقَاقِ وَفُتُّهُمْ بِكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ فِي
نَفَرٍ مِنَ الْبَيْضِ الْخِمَاصِ

و برادر پسر عموی من بوده است نه برادر مردان شما. و چه پر افتخار است این نسب، درود خدا بر او
و خاندانش باد! آری، او آمد و رسالت خویش را به خوبی انجام داد و مردم را به روشنی انداز کرد. از
طریقه مشرکان روی بر تافت و بر گردن هایشان کوبید و گلویشان را فشرد، تا از شرک دست بردارند
و در راه توحید گام بگذارند. او همواره با دلیل و برهان و اندرز سودمند مردم را به راه خدا دعوت می
کرد. بت ها را در هم می شکست و مغزهای متکبران را می کوبید، تا جمع آنها متلاشی شد و تاریکی
ها برطرف گشت. صبح فرا رسید و حق آشکار شد. نماینده دین به سخن درآمد و زمزمه های شیاطین
خاموش گشت. افسر نفاق بر زمین فرو افتاد. گره های کفر و اختلاف گشوده شد و شما زبان
به کلمه اخلاص (لا اله الا الله) گشودید، در حالی که گروهی اندک و تهی دست بیش نبودید!

فاطمه (سلام الله علیها) جایگاه مهاجران و انصار را باز می شناساند

و كُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ، مُذَقَّةَ الشَّارِبِ، وَ نُهْزَةَ الطَّامِعِ، وَ قَبْسَةَ الْعَجَلَانِ، وَ مَوْطِئَ الْأَقْدَامِ، تَشْرَبُونَ الطَّرْقَ، وَ تَقْتَاتُونَ الْوَرَقَ، أَذِلَّةٌ خَاسِئِينَ، تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِكُمْ. فَأَنْقَذَكُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِمُحَمَّدٍ (صلى الله عليه و آله) بَعْدَ اللَّتَا وَ اللَّتَى، بَعْدَ أَنْ مَنَى بِهِمِ الرَّجَالِ وَ ذُؤْبَانَ الْعَرَبِ وَ مَرَدَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ، كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ، أَوْ نَجَّمَ قَرْنُ الشَّيْطَانِ، أَوْ فَغَرَّتْ فَاعِرَةٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَذَفَ أَخَاهُ فِي لَهَوَاتِهَا، فَلَا يَنْكِفُ حَتَّى يَطَأَ صِمَاقَهَا بِأُخْمَصِهِ وَ يَخْمِدَ لَهَبَهَا بِسَيْفِهِ

آری، شما در آن روز بر لب پرتگاه آتش دوزخ قرار داشتید و از کمی نفرات همچون جرعه ای برای شخص تشنه و یا لقمه ای برای گرسنه و یا شعله آتشی برای کسی که شتابان به دنبال آتش می رود، بودید و زیر دست و پاها له می شدید! در آن ایام آب نوشیدنی شما متعفن و گندیده بود و خوراکتان برگ درختان! ذلیل و خوار بودید و پیوسته از این می ترسیدید که دشمنان زورمند شما را بربایند و ببلعند! اما خداوند تبارک و تعالی شما را به برکت محمد که درود خدا بر او و خاندانش باد، بعد از آن همه ذلت و خواری و ناتوانی نجات بخشید. او با شجاعان درگیر شد و با گرگ های عرب و سرکشان یهود و نصاری پنجه درافکند. ولی هر زمان آتش جنگ را برافروختند، خدا آن را خاموش کرد

و هر گاه شاخ شیطان نمایان می گشت و فتنه های مشرکان دهان می گشود، پدرم برادرش

علی (علیه السلام) را در کام آنها می افکند و آنها را بوسیله او سرکوب می نمود و او هرگز

از این مأموریت های خطرناک باز نمی گشت، مگر زمانی که سرهای دشمنان

را پایمال می کرد و آتش جنگ را با شمشیرش خاموش می نمود

مَكْدُوداً فِي ذَاتِ اللَّهِ، مُجْتَهِداً فِي أَمْرِ اللَّهِ، قَرِيباً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ، سَيِّداً فِي أَوْلِيَاءِ اللَّهِ، مُسَمِّراً نَاصِحاً، مُجِدّاً كَادِحاً وَ
أَنْتُمْ فِي رَفَاهِيَّةٍ مِنَ الْعَيْشِ، وَادْعُونَ فَاكِهِونَ آمِنُونَ، تَتَرَبَّصُونَ بِنَا الدَّوَائِرَ، وَتَتَوَكَّفُونَ الْأَخْبَارَ وَتَنْكُصُونَ عِنْدَ النَّزَالِ، وَ
تَقْرُونَ عِنْدَ الْقِتَالِ؛

او (علی علیه السلام) در راه خشنودی خدا متحمل رنج و سختی گردید و در راه انجام دستورات الهی

تلاش می نمود و به رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نزدیک و سیّد و سالار اولیای خدا بود . او همیشه

آماده (فعالیت) و خیرخواه مردم بود و با جدیت و زحمت تلاش می نمود و این در حالی بود که شما در

رفاه و خوشگذرانی، آسایش، نعمت و امنیت بسر می بردید و انتظار می کشیدید که برای ما (اهل بیت

«علیهم السلام») حوادث ناگوار پیش آید و توقع شنیدن اخبار (بد درباره ما) داشتید و هنگام جنگ عقب

نشینی می کردید و از نبرد فرار می کردید!

فاطمه (س) خیانت مهاجران و انصار را در «سقیفه» گوشزد می کند

فَلَمَّا اخْتَارَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ] دَارَ أَنْبِيَائِهِ وَمَأْوَى أَصْفِيَائِهِ، ظَهَرَتْ فِيكُمْ حَسِيكَةُ النِّفَاقِ، وَ سَمَلُ جِلْبَابِ الدِّينِ، وَ نَطَقَ كَاظِمُ الْغَاوِينَ، وَ نَبَغَ خَامِلُ الْأَقْلِينَ، وَ هَدَرَ فَنِيْقُ الْمُبْطِلِينَ، فَخَطَرَ فِي عِرْصَاتِكُمْ، وَ أَطْلَعَ الشَّيْطَانُ رَأْسَهُ مِنْ مَغْرَزِهِ هَاتِفًا بِكُمْ، فَأَلْفَاكُمْ لِدَعْوَتِهِ مُسْتَجِيبِينَ، وَ لِلْغَرَّةِ فِيهِ مَلَا حِظِينَ، ثُمَّ اسْتَنْهَضَكُمْ فَوَجَدَكُمْ خِفَافًا، وَ أَحْمَشَكُمْ فَأَلْفَاكُمْ غَضَابًا، فَوَسَّطْتُمْ غَيْرَ إِلَيْكُمْ، وَ أَوْرَدْتُمْ غَيْرَ سَرِبِكُمْ، هَذَا وَ الْعَهْدُ قَرِيبٌ، وَ الْكَلِمُ رَحِيبٌ وَ الْجَرْحُ لَمَّا يَنْدَمِلُ وَ الرَّسُولُ لَمَّا يَقْبَرُ. إِنْتِدَارًا زَعَمْتُمْ خَوْفَ الْفِتْنَةِ

اما هنگامی که خداوند سرای پیامبران را برای پیامبرش برگزید و جایگاه برگزیدگانش را منزلگاه او ساخت، ناگهان کینه های درونی و آثار نفاق در میان شما ظاهر گشت و پرده دین کنار رفت. گمراهان به صدا درآمدند و گمنامان فراموش شده، سر بلند کردند. نعره های باطل برخاست و در صحنه اجتماع شما به حرکت درآمدند. شیطان سرش را از مخفیگاه خود بیرون کرد و شما را به سوی خود دعوت نمود و شما را آماده پذیرش دعوتش یافت و منتظر فریبش! سپس شما را دعوت به قیام کرد و سبکبار برای حرکت یافت! شعله های خشم و انتقام را در دل های شما برافروخت و آثار غضب در شما نمایان

گشت و همین امر سبب شد بر غیر شتر خود علامت نهید و سرانجام به غضب حکومت پرداختید در حالی که هنوز چیزی از رحلت پیامبر نگذشته بود، زخم های مصیبت ما وسیع و جراحات

قلبی ما التیام نیافته و هنوز پیامبر (صلی الله علیه و آله) به خاک سپرده نشده بود،

بهانه شما این بود که «می ترسیم فتنه ای برپا شود»!

أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ فَهَيَّاتَ مِنْكُمْ! وَكَيْفَ بِكُمْ؟ وَأَنْتَى تُوَفِّكُونَ، وَكِتَابُ اللَّهِ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ أُمُورُهُ زَاهِرَةٌ [ظَاهِرَةٌ]، وَأَعْلَامُهُ بَاهِرَةٌ، وَزَوَاجِرُهُ لَانِحَةٌ، وَأَوَامِرُهُ وَاضِحَةٌ، قَدْ خَلَفْتُمُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ، أَرْغَبُهُ عَنْهُ تَرِيدُونَ؟ أَمْ بَغَيْرِهِ تَحْكُمُونَ؟ بَشَى لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا. وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ؛ ثُمَّ لَمْ تَلْبُثُوا إِلَّا رَيْثَ [إِلَى رَيْثٍ] أَنْ تَسْكُنَ نَفَرْتُهَا، وَيَسْلَسَ قِيَادُهَا ثُمَّ أَخَذْتُمْ تُورُونَ وَقَدَّعْتُمُوهَا وَتَهَيَّجُونَ جَمَرَتَهَا، وَتَسْتَجِيبُونَ لِهَتَافِ الشَّيْطَانِ الْعَوِيِّ وَإِطْفَاءِ أَنْوَارِ الدِّينِ الْجَلِيِّ وَإِخْمَادِ سُنَنِ النَّبِيِّ الصَّفِيِّ. تُسْرِوْنَ حَسَوًا فِي ارْتِفَاعٍ،

و چه فتنه ای از این بالاتر که در آن افتادید؟ و همانا دوزخ به کافران احاطه دارد. چه دور است این کارها از شما! راستی چه می کنید؟ و به کجا می روید؟ با این که کتاب خدا قرآن در میان شماست، همه چیزش پر نور، نشانه هایش درخشنده، نواهی اش آشکار، اوامرش واضح، اما شما آن را پشت سر افکنده اید! آیا از آن روی برتافته اید؟ یا به غیر آن حکم می کنید؟ آه که ستمکاران جانشین بدی را برای قرآن برگزیدند و هر کس آیینی غیر از اسلام را انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است. آری، شما ناقه خلافت را در اختیار گرفتید، حتی این اندازه صبر نکردید که رام گردد

و تسلیمتان شود، ناگهان آتش فتنه ها را برافروختید و شعله های آن را به هیجان درآوردید

و ندای شیطان اغواگر را اجابت نمودید و به خاموش ساختن انوار تابان آیین حق و از میان بردن

سنت های پیامبر پاک الهی پرداختید. به بهانه گرفتن کف از روی شیر، آن را به

کلی تا ته مخفیانه نوشیدید . ظاهراً سنگ دیگران را به سینه می زدید،

اما باطناً در تقویت کار خود بودید

و تَمْسُونَ لِلَّهِ وَلَدَهُ فِي الْخَمْرِ وَالضَّرَاءِ، وَ نَصَبُ مِنْكُمْ عَلَى مِثْلِ حَزِّ الْمُدَى وَ وَخَزِ السَّانِ فِي الْحَشَا.
برای منزوی ساختن خاندان و فرزندان او به کمین نشستید. ما نیز چاره ای جز شکیبایی ندیدیم؛

همچون کسی که خنجر بر گلوئی او و نوک نیزه بر دل او نشسته باشد!

فاطمه (سلام الله علیها) و فدک

وَأَنْتُمْ الْآنَ تَزْعُمُونَ أَنْ لَا إِرْثَ لَنَا؟ أَمْ فَحْكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ تَبْغُونَ؟ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ أَ فَلَا تَعْلَمُونَ؟ بَلَى
تَجَلَّى لَكُمْ كَالشَّمْسِ الضَّاحِيَةِ أَنِّي ابْنَتُهُ أُيُّهَا الْمُسْلِمُونَ أَ أَغْلَبُ عَلَى إِرْثِيهِ؟

عجب این که شما چنین می پندارید که خداوند ارثی برای ما قرار نداده و ما از پیامبر (صلی الله علیه و آله)

ارث نمی بریم! آیا از حکم جاهلیت پیروی می کنید؟ چه کسی حکمش از خدا بهتر است برای آنها که

اهل یقینند؟ آیا شما این مسائل را نمی دانید؟ آری، می دانید و همچون آفتاب برای شما روشن است

که من دختر اویم. شما ای مسلمانان! آیا باید ارث من به زور گرفته شود؟

استشهاد فاطمه (س) از قرآن برای ابوبکر درباره فدک

يَا بْنَ أَبِي قُحَافَةَ! أَ فِي كِتَابِ اللَّهِ أَنْ تَرِثَ أَبَاكَ وَ لَا إِرْثَ أَبِي؟ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا قَرِيبًا أَ فَعَلَى عَمْدٍ تَرَكْتُمْ كِتَابَ اللَّهِ

وَبَدَّلْتُمُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ إِذْ يَقُولُ: (وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ)

ای فرزند ابی قحافه! به من پاسخ ده! آیا در قرآن است که تو از پدرت ارث ببری

و من از پدرم ارثی نبرم؟ چه سخن ناروایی! آیا عمداً کتاب خدا را ترک گفتید

و پشت سر افکندید؟ در حالی که می فرماید: «و سلیمان وارث داود شد»

وَقَالَ فِيمَا افْتَصَى مِنْ خَيْرِ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا إِذْ قَالَ : فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا * يَرِثُنِي وَيَرِثْ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ . وَقَالَ : (وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ) . وَقَالَ : (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ) وَ قَالَ : (إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْأُولَادَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ) وَ زَعَمْتُمْ أَنَّ لَا حَظَّوَةً لِي وَلَا ارْثٌ مِنْ أَبِي؟ وَلَا رَحِمَ بَيْنَنَا؟ أَفَخَصَّكُمُ اللَّهُ بِآيَةٍ أَخْرَجَ مِنْهَا أَبِي؟ أَمْ هَلْ تَقُولُونَ إِنَّ أَهْلَ مِلَّتَيْنِ لَا يَتَوَارَثَانِ؟ أَوْ لَسْتُ أَنَا وَ أَبِي مِنْ أَهْلِ مِلَّةٍ وَاحِدَةٍ؟ أَمْ أَنْتُمْ أَغْلَمُ بِخُصُوصِ الْقُرْآنِ وَ عُمُومِهِ مِنْ أَبِي وَ ابْنِ عَمِّي؟ فَدُونَكُمَا مَخْطُومَةٌ مَرْحُومَةٌ،

و در داستان یحیی بن زکریا می گوید: خداوندا! تو از نزد خود جانشینی به من ببخش که وارث من و دودمان یعقوب باشد و نیز می فرماید: و خویشاوندان نسبت به یکدیگر در احکامی که خدا مقرر داشته، (از دیگران) سزاوارترند و نیز می گوید: خداوند درباره فرزندانان به شما سفارش می کند که سهم (میراث) پسر به اندازه سهم دو دختر باشد و نیز فرموده: اگر کسی مالی از خود بگذارد، برای پدر و مادر و نزدیکان بطور شایسته وصیت کند. این حقی است بر پرهیزکاران . شما چنین پنداشتید که من هیچ بهره و ارثی از پدرم ندارم؟ و هیچ نسبت و خویشاوندی در میان ما نیست؟! آیا خداوند آیه ای مخصوص شما نازل کرده است که پدرم را از آن خارج ساخته؟ یا می گوئید: پیروان دو مذهب

از یکدیگر ارث نمی برند، و من با پدرم یک مذهب نداریم؟ یا این که شما به عام و خاص قرآن

از پدرم و پسر عمومیم آگاهترید؟ حال که چنین است، پس بگیر آن ارث مرا که همچون

مرکب آماده و مهار شده، آماده بهره برداری است و بر آن سوار شو.

تَلْقَاكَ يَوْمَ حَشْرِكَ، فَنِعْمَ الْحَكَمُ اللَّهُ، وَالزَّعِيمُ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ)، وَالْمَوْعِدُ الْقِيَامَةُ، وَ
عِنْدَ السَّاعَةِ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ إِذْ تَنْدَمُونَ، وَلِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ؛

ولی بدان در قیامت تو را دیدار می کند (و بازخواست می نمایم) پس در آن روز چه جالب
است که داور، خداست و مدعی تو، محمد (صلی الله علیه و آله)، و موعد داوری، رستاخیز و در
آن روز باطلان زیان خواهند دید. اما پشیمانی به حال شما سودی نخواهد داشت! و
(بدانید) «هر چیزی که خداوند به شما داده سرانجام قرارگاهی دارد و در موعد خود
انجام می گیرد و بزودی خواهید دانست» «چه کسی عذاب خوار کننده به سراغش خواهد
آمد و مجازات جاودان بر او وارد خواهد شد.

فاطمه (س) انصار را درباره «فدک» سرزنش می کند

ثُمَّ رَمَتْ بِطَرْفِهَا نَحْوَ الْأَنْصَارِ فَقَالَتْ: يَا مَعْشَرَ الْفِتْيَةِ وَالنَّبِيِّهِ وَأَعْضَادَ الْمِلَّةِ وَحَضَنَةَ الْإِسْلَامِ!
سپس بانوی اسلام گروه انصار را مخاطب ساخته با آهنگی رسا و محکم و کوبنده

ادامه سخن داد و چنین فرمود: ای جوانمردان و ای بازوان توانمند ملت

و یاران اسلام!

مَا هَذِهِ الْغَمِيزَةُ فِي حَقِّي وَالسَّئَةُ عَنْ ظُلَامَتِي؟ أَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) أَبِي يَقُولُ: «الْمَرْءُ يُحْفَظُ فِي وَلَدِهِ»؟ سَرَّعَانَ مَا أَخَذْتُمْ وَعَجَلَانَ ذَا إِهَالَةٍ، وَلَكُمْ طَافَةٌ بِمَا أَحَاوِلُ وَقُوَّةٌ عَلَى مَا أَطْلُبُ وَأَزَاوِلُ. أَتَقُولُونَ مَاتَ مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وآله) فَخَطَبُ جَلِيلٍ اسْتَوْسَعَ وَهْنُهُ، وَاسْتَنْهَرَ فَتَقَهُ وَانْفَتَقَ رَتْقُهُ، وَأُظْلِمَتِ الْأَرْضُ لِعَيْبَتِهِ، وَكُسِفَتِ النُّجُومُ لِمُصِيبَتِهِ، وَأَكْدَتِ الْأَمَالُ، وَخَشَعَتِ الْجِبَالُ، وَأُضِيعَ الْحَرِيمُ، وَأَزِيلَتِ الْحُرْمَةُ عِنْدَ مَمَاتِهِ. فَتِلْكَ وَاللَّهِ النَّازِلَةُ الْكُبْرَى، وَالْمُصِيبَةُ الْعُظْمَى،

این نادیده گرفتن حق مسلم من از سوی شما چیست؟ این چه تغافلی است که در برابر ستمی که بر من وارد شده نشان می دهید؟! آیا رسول خدا (صلى الله عليه وآله) «پدرم» نمی فرمود: احترام هر کس را در مورد فرزندان او باید نگاه داشت؟ چه زود اوضاع را دگرگون ساختید و چه با سرعت به بیراهه گام نهادید، با این که توانایی بر احقاق حق من دارید و نیروی کافی بر آنچه می گویم در اختیار شماست. آیا می گوئید: محمد (صلى الله عليه وآله) از دنیا رفت و همه چیز تمام شد و خاندان او باید فراموش شوند؟ مرگ او مصیبت و ضربه دردناکی بر جهان اسلام بود که شکافش هر روز آشکارتر و گسستگی

آن دامنه دارتر و وسعتش فزونتر می گردد. زمین از غیبت او تاریک و ستارگان برای مصیبتش

بی فروغ و امیدها به یأس مبدل گشت و کوه ها متزلزل گردید و احترام افراد پایمال

شد و با مرگ او حرمتی باقی نماند! به خدا سوگند، این حادثه ای است

عظیم و مصیبتی است بزرگ

لَا مِثْلَهَا نَزَلَتْ، وَلَا بَائِقَةٌ عَاجِلَةٌ، أَعْلَنَ بِهَا كِتَابُ اللَّهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ فِي أَفْنِيَّتِكُمْ وَفِي مُمْسَاكُمُ وَمُصْبِحِكُمْ، هُتَافاً وَ صُرَاخاً، وَتِلَاوَةً وَأَلْحَاناً، وَلَقَبْلَهُ مَا حَلَّ بِأَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ حُكْمٌ فَضْلٌ، وَقَضَاءٌ حَتْمٌ. وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئاً وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ وَ ضايعه ای است جبران ناپذیر. ولی فراموش نکنید اگر پیامبر (صلی الله علیه و آله) رفت، قرآن مجید

قبلا از آن خبر داده بود. همان قرآنی که پیوسته در خانه های شماسست و صبح و شام با صدای بلند و فریاد و یا آهسته و با الحان مختلف در گوش ما خوانده می شود. پیامبران پیشین نیز قبل از او با این واقعیت رو به رو شده بودند چرا که مرگ فرمان تخلف ناپذیر الهی است. آری، قرآن صریحاً گفته بود: «مُحَمَّدٌ (صلی الله علیه و آله) فَقَطْ فَرَسْتَادَهُ خَدَاسَتْ وَ پِیش از او فرستادگان دیگری نیز بودند. آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود، شما به عقب بر می گردید؟ و اسلام را رها کرده به دوران جاهلیت و کفر بازگشت خواهید نمود؟ و هر کس به عقب بازگردد، هرگز به خداوند ضرری نمی زند و خداوند بزودی شاکران (و استقامت کنندگان) را پاداش خواهد داد.

فاطمه (سلام الله علیها) انصار را به «قیام» فرامی خواند

أَيُّهَا بَنِي قَيْلَةَ! أَأَهْضَمَ ثَرَاثَ أَبِيهِ وَأَنْتُمْ بِمِرْأَى مَنِيٍّ وَمَسْمَعٍ وَمُنْتَدَى وَمَجْمَعٍ؟ تَلْبَسُكُمُ الدَّعْوَةُ وَتَسْمَلُكُمُ الْخُبْرَةُ وَ أَنْتُمْ ذَوُو الْعَدَدِ وَالْعُدَّةِ وَالْأَدَاءِ وَالْقُوَّةِ وَ عِنْدَكُمْ السَّلَاحُ وَالْجُنَّةُ، تُوَافِيكُمُ الدَّعْوَةُ فَلَا تُجِيبُونَ، وَ تَأْتِيكُمُ الصَّرْحَةُ فَلَا تُعِيشُونَ (تُعِينُونَ)، وَأَنْتُمْ مَوْصُوفُونَ بِالْكَفَاحِ مَعْرُوفُونَ بِالْخَيْرِ وَالْمَلَّاحِ، وَالنُّخْبَةُ الَّتِي انْتُخِبَتْ وَالْخَيْرَةُ الَّتِي اخْتِيرَتْ. قَاتَلْتُمُ الْعَرَبَ، وَ تَحَمَّلْتُمُ الْكَدَّ وَالتَّعَبَ، وَ نَاطَحْتُمُ الْأَمَمَ وَ كَافَحْتُمُ الْبُيْهَمَ، لَا نَبْرَحَ أَوْ تَبْرَحُونَ، نَأْمُرُكُمْ فَتَأْتَمِرُونَ، حَتَّى إِذَا دَارَتْ بَنَا رَحَى الْإِسْلَامِ،

عجبا! ای فرزندان «قَیله» آیا ارث من باید پایمال گردد و شما آشکارا می بینید و می شنوید و در جلسات و مجمع شما این معنا گفته می شود و اخبارش به خوبی به شما می رسد و باز هم خاموش نشستید؟! با این که دارای نفرات کافی و تجهیزات و نیروی وسیع و سلاح و سپر هستید، دعوت مرا می شنوید و لَبیک نمی گوئید؟ و فریاد من در میان شما طنین افکن است و به فریاد نمی رسید؟ با این که شما در شجاعت زبانزد می باشید. در خیر و صلاح معروفید و شما برگزیدگان اقوام و قبائل هستید. با مشرکان عرب پیکار کردید و رنج ها و محنت ها را تحمل نمودید. شاخ های گردنکشان

را درهم شکستید و با جنگجویان بزرگ دست و پنجه نرم کردید و شما بودید که پیوسته

با ما حرکت می کردید و در خط ما قرار داشتید. دستورات ما را گردن می نهادید

و سر بر فرمان ما داشتید، تا آسیای اسلام بر محور وجود خاندان ما

به گردش در آمد

وَدَّرَ حَلْبُ الْأَيَّامِ، وَخَضَعَتْ نَعْرَةُ الشُّرْكِ، وَسَكَتَتْ فُورَةُ الْإِفْكِ، وَخَمَدَتْ نِيرَانُ الْكُفْرِ، وَهَدَأَتْ دَعْوَةُ الْهَرَجِ، وَاسْتَوْتَقَى (إِسْتَوْسَقَى) نِظَامُ الدِّينِ، فَأَتَى حَرِثٌ بَعْدَ الْبَيَانِ؟ وَأَسْرَرْتُمْ بَعْدَ الْإِعْلَانِ؟ وَنَكَصْتُمْ بَعْدَ الْإِقْدَامِ؟ وَأَشْرَكْتُمْ بَعْدَ الْإِيمَانِ؟ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَلُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَنْتَخِشْتُمْهُمْ فَأَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و شیر در پستان مادر روزگار فزونی گرفت. نعره های شرک در گلوها خفه شد و شعله های دروغ فرو نشست آتش کفر خاموش گشت و دعوت به پراکندگی متوقف شد و نظام دین محکم گشت. پس چرا بعد از آن همه بیانات قرآن و پیامبر (صلی الله علیه و آله) امروز حیران مانده اید؟ چرا حقایق را بعد از آشکار شدن مکتوم می دارید و پیمان های خود را شکسته اید و بعد از ایمان راه شرک پیش گرفته اید؟ آیا با گروهی که پیمان های خود را شکستند و تصمیم به اخراج پیامبر (صلی الله علیه و آله) گرفته اند، پیکار نمی کنید؟ در حالی که آنها نخستین بار (پیکار با شما را) آغاز کردند. آیا از آنها می ترسید؟ با این که خداوند سزاوارتر است که از او بترسید، اگر مؤمن هستید.

فاطمه (سلام الله علیها) چرای خاموشی و خیانت انصار را در باره «خلافت» و «فدک» بازگو میکند

أَلَا قَدْ أَرَى أَنْ قَدْ أَخْلَدْتُمْ إِلَى الْخَفْضِ، وَأَبْعَدْتُمْ مَنْ هُوَ أَحَقُّ بِالْبَسْطِ وَالْقَبْضِ، قَدْ خَلَوْتُمْ بِالِدَّعَةِ، وَنَجَوْتُمْ مِنَ الضِّيقِ بِالسَّعَةِ، فَمَجَّجْتُمْ مَا وَعَيْتُمْ، وَدَسَعْتُمْ الَّذِي تَسَوَّعْتُمْ فَ (إِنْ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ) أَلَا وَقَدْ قُلْتُ عَلَى مَعْرِفَةٍ مَنِّي بِالْخَذَلَةِ الَّتِي خَامَرْتَكُمْ وَالْغَدْرَةَ الَّتِي اسْتَشَعَرْتَهَا قُلُوبُكُمْ، وَلَكِنَّهَا فَيَضَهُ النَّفْسِ، وَنَفْثَةُ الْغِيْظِ (الْغِيْظِ)، وَخَوْرُ الْقَنَاءِ، وَبَثَّةُ الصَّدْرِ، فَاحْتَقِبُوهَا وَتَقَدِّمَةُ الْحُجَّةِ. فَدُونَكُمْوهَا

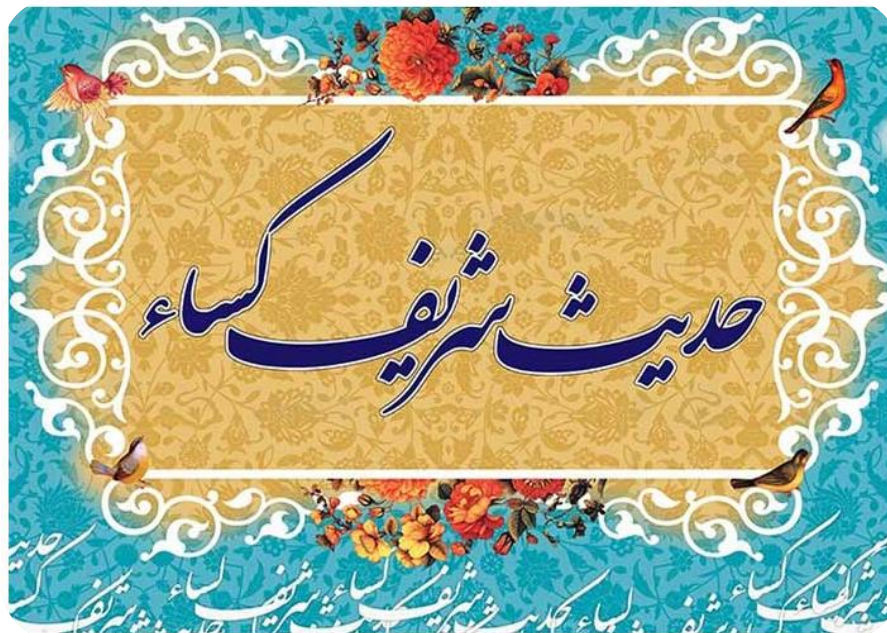
آگاه باشید من چنین می بینم که شما رو به راحتی گذارده اید و عافیت طلب شده اید. کسی را که از همه برای زعامت و اداره امور مسلمین شایسته تر بود دور ساختید و به تن پروری و آسایش در گوشه خلوت تن دادید و از فشار و تنگنای مسئولیت ها به وسعت بی تفاوتی روی آوردید. آری، آنچه را از ایمان و آگاهی در درون داشتید، بیرون افکندید و آب گوارایی را که نوشیده بودید، به سختی از گلو برآوردید! اما فراموش نکنید خداوند می فرماید: «اگر شما و همه مردم روی زمین کافر شوید، به خدا زیانی نمی رسد، چرا که خداوند بی نیاز و شایسته ستایش است». بدانید و آگاه باشید من آنچه را باید بگویم، گفتم. با این که بخوبی می دانم ترک یاری حق با گوشت و پوست شما آمیخته و عهدشکنی، قلب شما را فرا گرفته است. ولی چون قلبم از اندوه پر بود و احساس مسئولیت شدیدی می کردم، کمی از غم های درونی ام بیرون ریخت و اندوهی که در سینه ام موج می زد، خارج شد تا با شما اتمام حجت کنم و عذری برای احدی باقی نماند، اکنون که چنین است این مرکب خلافت و آن فدک، همه از آن شما، محکم بچسبید.

دَبْرَةَ الظَّهِرِ نَقِيبَةَ نَقَبِهِ الْخُفِّ، بَاقِيَةَ الْعَارِ مَوْسُومَهُ بَغْضَبِ اللَّهِ وَشَنَارِ الْأَبَدِ، مَوْصُولُهُ بِنَارِ اللَّهِ الْمُوقَدَةِ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْنَدَةِ. فَبِعَيْنِ اللَّهِ مَا تَفْعَلُونَ. وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَ أَنَا ابْنُهُ نَذِيرٌ لَكُمْ يَبْنَ يَدَى عَذَابٍ شَدِيدٍ، فَأَعْمَلُوا إِنَّا عَامِلُونَ* وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ.

ولی بدانید این مرکبی نیست که راه خود را بر آن ادامه دهید؛ پشتش زخم و کف پایش شکسته است! داغ ننگ بر آن خورده و غضب خداوند علامت آن است و رسوایی ابدی همراه آن و سرانجام به آتش برافروخته خشم الهی که از دل ها سر بر می کشد، خواهد پیوست! فراموش نکنید آنچه را انجام می دهید، در برابر خداست. آنها که ستم کردند، بزودی می دانند که بازگشتشان به کجاست! و من دختر پیامبری هستم که شما را در برابر عذاب شدید انذار کرد، آنچه از دست شما بر می آید، انجام دهید. ما هم انجام می دهیم و انتظار بکشید، ما هم منتظریم!.

بِسَدِّ صَحِيحٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ، فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ، فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا، فَقُلْتُ لَهُ أُعِذُكَ بِاللَّهِ يَا ابْنَتَاهُ مِنَ الضَّعْفِ، فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ائْتِينِي بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ فَغَطِّينِي بِهِ، فَاتَّيْتُهُ بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ فَغَطَّيْتُهُ بِهِ، وَصَرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَأَلُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ

به سندی صحیح از جابر بن عبدالله انصاری روایت شده از فاطمه زهرا سلام الله علیها دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله، جابر گوید شنیدم از فاطمه زهرا که فرمود: وارد شد بر من پدرم رسول خدا در بعضی از روزها و فرمود: سلام بر تو ای فاطمه در پاسخش گفتم: بر تو باد سلام فرمود: من در بدنم سستی و ضعفی احساس می کنم، گفتم: پناه می دهم تو را به خدا ای پدرجان از سستی و ضعف فرمود: ای فاطمه برایم کساء یمانی را بیاور

و مرا بدان بپوشان من کساء یمانی را برایش آوردم و او را بدان پوشاندم و هم چنان بدو می نگریستم و در آن حال چهره اش همانند ماه شب چهارده

می درخشید ■

فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلَدِي الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ، فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَتَمَرَةَ فُؤَادِي، فَقَالَ يَا أُمَّاهُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً، كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ،

پس ساعتی نگذشت که دیدم فرزندم حسن وارد شد و گفت سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سلام ای نور دیده‌ام و میوه دلم گفتم: مادر جان من در نزد تو بوی خوشی استشمام می‌کنم گویا بوی جدم رسول خدا است گفتم: آری همانا جد تو در زیر کساء است پس حسن بطرف کساء رفت و گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا به من

اذن می‌دهی که وارد شوم با تو در زیر کساء؟ فرمود: بر تو باد سلام ای فرزندم و ای صاحب حوض من اذنت دادم پس حسن با آن جناب بزرگوار کساء رفت.

فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلَدِي الْحُسَيْنِ قَدْ أَقْبَلَ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ، فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا فُرَّةَ عَيْنِي وَتَمَرَةَ فُؤَادِي، فَقَالَ لِي يَا أُمَّاهُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً، كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَدَنَى الْحُسَيْنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ

ساعتي نگذشت که فرزندم حسین وارد شد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سلام ای فرزند من و ای نور دیده ام و میوه دلم فرمود: مادر جان من در نزد تو بوی خوشی استشمام می کنم گویا بوی جدم رسول خدا(ص) است گفتم آری همانا جد تو و برادرت در زیر کساء هستند حسین نزدیک کساء رفته گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار، سلام بر تو ای کسی که خدا او را برگزید آیا به من اذن می دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء فرمود: و بر تو باد سلام ای فرزندم و ای شفاعت کننده امتم به تو اذن دادم پس او نیز با آن دو در زیر کساء وارد شد.

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ
السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي
وَأَبْنِ عَمِّي رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ هَا هُوَ مَعَكَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ عَلِيٌّ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقَالَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيَّيْ
وَخَلِيفَتَيَّ وَصَاحِبَ لَوْ آتَى، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلِيٌّ تَحْتَ الْكِسَاءِ،

در این هنگام ابوالحسن علی بن ابی طالب وارد شد و فرمود سلام بر تو ای دختر رسول
خدا گفتم: و بر تو باد سلام ای ابوالحسن و ای امیرمؤمنان فرمود: ای فاطمه من بوی خوشی
نزد تو استشمام می کنم گویا بوی برادرم و پسرعمویم رسول خدا است ؟ گفتم: آری این
او است که با دو فرزندت در زیر کساء هستند پس علی نیز به طرف کساء رفت و

گفت سلام بر تو ای رسول خدا آیا اذن می دهی که من نیز با شما در زیر کساء باشم

رسول خدا به او فرمود: و بر تو باد سلام ای برادر من و ای وصی و خلیفه

و پرچمدار من به تو اذن دادم پس علی نیز وارد در زیر کساء شد.

ثُمَّ أَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقُلْتُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبْتَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ،
قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بِنْتِي وَيَا بَضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ
الْكِسَاءِ، أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بِطَرْفِي الْكِسَاءِ، وَأَوْمَى بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ، وَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ
أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحَامَّتِي، لَخَمُّهُمْ لَحْمِي، وَدَمُهُمْ دَمِي، يُؤْلِمُنِي مَا يُؤْلِمُهُمْ، وَيَخْرُجُنِي مَا يَخْرُجُهُمْ،
أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَهُمْ، وَسَلَامٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ

در این هنگام من نیز به طرف کساء رفتم و عرض کردم سلام بر تو ای پدرجان ای رسول
خدا آیا به من هم اذن می دهی که با شما در زیر کساء باشم؟ فرمود: و بر تو باد سلام ای
دخترم و ای پاره تنم به تو هم اذن دادم، پس من نیز به زیر کساء رفتم و چون همگی در
زیر کساء جمع شدیم پدرم رسول خدا دو طرف کساء را گرفت و با دست راست به سوی آسمان
اشاره کرد و فرمود: خدایا اینانند خاندان من و خواص و نزدیکانم گوشتشان گوشت من و
خونشان خون من است می آزارد مرا هرچه ایشان را بیازارد و به اندوه می اندازد

مرا هرچه ایشان را به اندوه در آورد من در جنگم با هر که با ایشان بجنگد

و در صلحم با هر که با ایشان در صلح است

وَعَدُوْ لِمَنْ عَادَاهُمْ، وَمُحِبُّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ، اِنَّهُمْ مِنِّيْ وَ اَنَا مِنْهُمْ، فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ،
وَعُفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ، وَاَذْهَبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ، وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيراً، فَقَالَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ يَا
مَلٰٓئِكَتِيْ وَيَا سَكَّانَ سَمَوَاتِيْ، اِنِّيْ مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَّبْنِيَّةً، وَلَا اَرْضًا مَّدْحِيَّةً، وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا، وَلَا شَمْسًا
مُّضِيَّةً، وَلَا فَلَكَآ يَدُوْرُ، وَلَا بَحْرًا يَجْرٰى، وَلَا فَلَكَآ يَسْرٰى، اِلَّا فِى مَحَبَّةٍ هٰؤُلَاءِ الْخَمْسَةُ الَّذِيْنَ هُمْ تَحْتَ
الْكِسَاءِ، فَقَالَ الْاَمِيْنُ جِبْرِائِيْلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ عَزَّوَجَلَّ هُمْ اَهْلُ بَيْتِ النَّبُوَّةِ، وَمَعْدِنُ
الرِّسَالَةِ، هُمْ فَاطِمَةُ وَاَبُوْهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوْهَا،

و دشمنم با هر کس که با ایشان دشمنی کند و دوستم با هر کس که ایشان را دوست دارد اینان از
منند و من از ایشانم پس بفرست دروذهای خود و برکتهایت و مهتر و آمرزش و خوشنودیت را
بر من و بر ایشان و دور کن از ایشان پلیدی را و پاکیزه شان کن به خوبی .پس خدای عزوجل فرمود:
ای فرشتگان من و ای ساکنان آسمانهایم براستی که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین
گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در

جریان را مگر به خاطر دوستی این پنج تن اینان که در زیر کسایند پس جبرئیل امین

عرض کرد: پروردگارا کیانند در زیر کساء؟ خدای عزوجل فرمود: آنان خاندان

نبوت و رسالتند: آنان فاطمه است و پدرش و شوهر و دو فرزندش

فَقَالَ جِبْرِائِيلُ يَا رَبِّ، أَتَأْذِنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى الْأَرْضِ لِأَكُونَ مَعَهُمْ سَادِسًا، فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَهَبَطَ الْأَمِينُ جِبْرِائِيلُ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْأَعْلَى الْأَعْلَى يُقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَيَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالْإِكْرَامِ، وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً، وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً، وَلَا قَمَرًا مُبِيرًا، وَلَا شَمْسًا مُضِيَّةً وَلَا فَلَكَأَ يَدُورُ، وَلَا بَحْرًا يَجْرِي، وَلَا فَلَكَأَ يَسْرِي، إِلَّا لِأَجْلِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ، وَقَدْ أَذِنَ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكُمْ، فَهَلْ تَأْذِنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ،

جبرئیل عرض کرد: پروردگارا آیا به من هم اذن می دهی که به زمین فرود آیم تا ششمین آنها باشم خدا فرمود: آری به تو اذن دادم پس جبرئیل امین به زمین آمد و گفت: سلام بر تو ای رسول خدا، (پروردگار) علی اعلی سلامت می رساند و تو را به تحیت و اکرام مخصوص داشته و می فرماید: به عزت و جلالم سوگند که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر برای خاطر شما و محبت و دوستی شما و به من نیز اذن داده است که با شما در زیر کساء باشم پس آیا تو هم ای رسول خدا اذن می دهی؟

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَحَيَّ اللَّهُ، إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ جِبْرِائِيلُ مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ يَقُولُ: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلَىُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْبِرْنِي مَا لَجُلُوسِنَا هَذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا، وَاصْطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا، مَا ذُكِرَ خَبَرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا، إِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا، فَقَالَ عَلَىُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَفَارَ شِيعَتُنَا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ،

رسول خدا(ص) فرمود و بر تو باد سلام ای امین وحی خدا آری به تو هم اذن دادم پس جبرئیل با ما وارد در زیر کساء شد و به پدرم گفت: همانا خداوند بسوی شما وحی کرده و می فرماید: (حقیقت این است که خدا می خواهد پلیدی (و ناپاکی) را از شما خاندان ببرد و پاکیزه کند شما را پاکیزگی کامل علی علیه السلام به پدرم گفت: ای رسول خدا به من بگو این جلوس (و نشستن) ما در زیر کساء چه فضیلتی (و چه شرافتی) نزد خدا دارد؟ پیغمبر(ص) فرمود: سوگند بدان خدائی که مرا به حق به پیامبری برانگیخت و به رسالت و نجات دادن (خلق) برگزید که ذکر نشود این خبر (و سرگذشت) ما در محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند جز آنکه نازل شود بر ایشان رحمت (حق) و فرا گیرند ایشان را فرشتگان و برای آنها آمرزش خواهند تا آنگاه که از دور هم پراکنده شوند، علی (که این فضیلت را شنید) فرمود: با این ترتیب به خدا سوگند ما رستگار شدیم و سوگند به پروردگار کعبه که شیعیان ما نیز رستگار شدند

فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا، وَاصْطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا، مَا ذَكَرَ خَبَرْنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا، وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَقَرَّجَ اللَّهُ هَمَّهُ، وَلَا مَهْمُومٌ إِلَّا وَكَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ، وَلَا طَالِبُ حَاجَةٍ إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ، فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَسُعدْنَا، وَكَذَلِكَ شِيعَتُنَا فَازُوا وَسُعدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَرَبَّ الْكَعْبَةِ

دوباره پیغمبر فرمود: ای علی سوگند بدانکه مرا بحق به نبوت برانگیخت و به رسالت و نجات دادن (خلق) برگزید ذکر نشود این خبر (و سرگذشت) ما در محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند و در میان آنها اندوهناکی باشد جز آنکه خدا اندوهش را برطرف کند و نه غمناکی جز آنکه خدا غمش را بگشاید و نه حاجتخواهی باشد جز آنکه خدا حاجتش را برآورد، علی گفت: بدین ترتیب به خدا سوگند ما کامیاب و سعادتمند شدیم و هم‌چنین سوگند به پروردگار کعبه که شیعیان ما نیز رستگار شدند.

*** سؤالات مسابقه ***

۱) در بیانات زهرای مرضیه سلام الله علیها دشمنان چه چیزی را برای غصب خلافت بهانه کرده بودند ؟

- الف) می ترسیم دشمنان بر ما غلبه کنند
ب) می ترسیم فتنه ای بر پا شود
ج) می ترسیم اجتماع مسلمین از هم بپاشد
د) می ترسیم شیطان بر ما غلبه کند

۲) استشهاد حضرت زهرا سلام الله علیها از قرآن برای ابوبکر درباره فدک کدام آیه از قرآن کریم می باشد ؟

- الف) وَ وَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ
ب) يَرْثُنِي وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ
ج) لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
د) وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

۳) حضرت زهرا سلام الله علیها خداوند را بر چه چیزی ثنا گفته اند ؟

- الف) بر نعمتهایش
ب) بر توفیقاتش
ج) بر مواهبی که ارزانی داشته
د) بر داشتن خانواده

۴) در کلام حضرت زهرا سلام الله علیها هدف خداوند متعال از بعثت رسول اکرم صل الله علیه و آله چه بوده است ؟

- الف) تکمیل فرمان الهی
ب) اجرای حکم الهی
ج) نفوذ مقدرات حتمی
د) همه موارد

۵) در کلام حضرت زهرا سلام الله علیها ، نماز ، عدالت ، صلح رحم به ترتیب نشانه چیست ؟

- الف) تطهیر از شرک - تزکیه نفس - تثبیت اخلاص
ب) عزت اسلام - حفظ ناموس - حفظ عفت نفس
ج) وسیله پاکی از کبر و غرور - هماهنگی دلها - افزایش جمعیت و قدرت
د) هماهنگی دلها - مبارزه با کمبودها - پاکی از کبر و غرور

۶) مسئولیت سنگین مهاجر و انصار از دیدگاه زهراى بتول سلام الله علیها به ترتیب چه بود؟

الف (مسئولان امر و نهی پروردگار و حاملان دین و وحی او و نمایندگان خدا بر خویشتن و مبلّغان او به سوی امت ها هستید

ب (حاملان دین و وحی او و نمایندگان خدا بر خویشتن و مبلّغان او به سوی امت ها و مسئولان امر و نهی پروردگار هستید

ج (مسئولان امر و نهی پروردگار و نمایندگان خدا بر خویشتن و مبلّغان او به سوی امت ها و حاملان دین و وحی او هستید

د (مسئولان امر و نهی پروردگار و نمایندگان خدا بر خویشتن و حاملان دین و وحی او و مبلّغان او به سوی امت ها هستید

۷) خداوند تبارک و تعالی چه کسی را به عنوان " محور اصلی " در حدیث کسا قرار داده است؟

الف (رسول مکرم اسلام صل الله علیه و آله ب (حضرت علی علیه السلام

ج (حضرت زهرا سلام الله علیها د (پنج تن آل عبا

۸) حضرت فاطمه (سلام الله علیها)، جایگاه خود، پیامبر (صل الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) را در این خطبه چگونه بیان کرده است لطفا

در چند سطر بطور خلاصه مرقوم فرمائید؟

۹) در چند سطر چرایی خاموشی و خیانت انصار را در باره «خلافت» و «فدک» از زبان فاطمه زهرا (سلام الله علیها)

بطور خلاصه بیان نمایید؟

۱۰) از منظر حضرت رسول صل الله علیه و آله چه ثوابی برای خواندن حدیث کسا در محافل و مجالس مردم

زمین مترتب است؟

پاسخنامه مسابقه بزرگ یاس نبوی

نام و نام خانوادگی :

استان :

تلفن همراه :

نسبت با همکار : همکار ☐ همسر همکار ☐ لطفا نام همکار را مرقوم فرمائید.....

ردیف	الف	ب	ج	د
۵				
۶				
۷				

ردیف	الف	ب	ج	د
۱				
۲				
۳				
۴				

پاسخ سؤال ۸)

.....

.....

.....

.....

پاسخ سؤال ۹)

.....

.....

.....

.....

پاسخ سؤال ۱۰)

.....

.....

نام و نام خانوادگی :

نام همکار :

استان :

تلفن همراه :

پاسخ فرزندان همکاران مقطع ابتدایی در نامه یا دلنوشته به حضرت زهرا سلام الله علیها

با موضوع :

اگر در زمان شما بودم حتما حضرت علی علیه السلام را یاری می کردم همچنانکه الان رهبرم سید علی را یاری می کنم

مسابقه بزرگ پاس نوی

نام و نام خانوادگی :

نام همکار :

استان :

تلفن همراه :

خلاصه نویسی خطبه فدکیه توسط فرزندان همکاران مقطع دوم متوسطه : (در دو صفحه)

مسابقه بزرگ پاس نوی

ادامه از صفحه ۱:

مسابقه بزرگ پاس نوی

پایان

